

ken i Euroland. Budskabet var, at der skal udstikkes retningslinjer for ØMU-landenes socialpolitik – med øget vægt på forsikringsordninger – og skatterne skal ned (dagbladet Politiken den 5. maj 1999).

Statens tidligere forligsmand, økonomen Mette Koefoed Bjørnsen, skriver i forordet til den nye debatbog »Euro eller krone – fordele og ulemper ved euroen« det samme. Hun skriver i forordet til bogen: »euroens politiske bagside er først og fremmest nødvendigheden af, at der – som en følgevirkning – sker en harmonisering af eurolandenes skattepolitik, arbejdsmarkedspolitik og socialpolitik«. Og hun fortsætter: »Dermed griber EU regulerende ind i det danske velfærdssamfund«.

Økonomiprofessor Gunnar Thorlund Jepsen beskriver i sit kapitel i ovennævnte bog, hvorledes afskaffelsen af grænsekontrollen (som er besluttet med vedtagelsen af Amsterdamtraktaten) sammen med afskaffelsen af den danske krone til fordel for euroen (som endnu ikke er besluttet, men som regeringen ønsker), vil føre til en harmonisering af skattepolitikken, lønpolitikken og socialpolitikken.

Frank Dahlgaard (UP):

De fleste mennesker i Danmark, som overhovedet er klar over, at det er på tale, at man skal afskaffe den danske krone og nedlægge den danske Nationalbank og indføre euroen, har den opfattelse, at det er en praktisk, teknisk sag, som gør det lettere. Så slipper man for at veksle og have udgifter til det, når man skal rejse til Tyskland og Frankrig, og det er da egentlig meget smart.

Men der er en række økonomer og folk, det er svært at komme uden om, som påpeger, at det at udskifte sin nationale valuta med en fælles valuta i en monetær og økonomisk union har langt mere vidtrækkende konsekvenser og vil gribe ind i den måde, landene indretter deres velfærdssamfund på, det sociale, det arbejdsmarkedsmæssige, det skattemæssige, det pensionsmæssige.

De økonomiske vismænd påpegede allerede for 7 år siden i deres rapport, at man kunne forestille sig en social union med harmonisering, både for så vidt angår finansieringen af ydelserne og ydelsernes størrelse. Og senest har kommissionsformanden i EU, Romano Prodi, direkte ønsket, at man får retningslinjer i det mindste på det sociale og det skattemæssige område.

På den baggrund er det jo rimeligt at spørge ministeren, om hun vil erkende, at en indtræden i euroen betyder, at vi ikke kan opretholde den danske måde at indrette vores velfærdssamfund på.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Tværtimod vil den fælles valuta og medlemskabet af den give os bedre muligheder for at finansiere vores velfærdssamfund. Jeg har flere gange svaret på den type spørgsmål fra hr. Frank Dahlgaard. Jeg skal gerne gentage, hvad der adskillige gange er sagt både her i salen og i skriftlige besvarelser af de spørgsmål, som hr. Frank Dahlgaard har stillet ikke mindst i det sidste halve år.

Der er slet ikke i Maastrichttraktaten, der jo er den traktat, der indeholder reglerne for den fælles valuta, regler eller anvisninger på eller i det hele taget lagt op til, at en fælles valuta forudsætter et samarbejde vedrørende fordelingspolitikken, som jo er, kan man sige, en grundstamme i velfærdssamfundet.

Tværtimod slås det netop fast i Edinburghkonklusionerne fra december 1992, at fordelingspolitikken er og bliver et nationalt anliggende, og jeg kan betro hr. Frank Dahlgaard, at dette er de 15 regeringer i EU fuldstændig enige om også i dag.

På skatteområdet har der allerede på grund af globaliseringen, den teknologiske udvikling, den mere og mere åbne verden, fordi der bliver flere og flere demokratier og også som et resultat af det indre marked, vist sig et behov for, at vi øger koordineringen med henblik på minimumsregler for kapitalbeskatning. Samarbejdet skal forhindre, at landene diskriminerer, og unfair skattekonkurrence tiltrækker virksomheder og arbejdspladser. En sådan diskriminerende skattekonkurrence kan presse selskabsbeskatningen uhensigtsmæssigt langt ned og udhule skatteprovenuet.

Det er ikke et problem, der er opstået den 1. januar 1999, hvor den fælles valuta er trådt i kraft. Det er et problem, der har været kendt i meget lang tid, og som diskuteres langt uden for EU's kredse, fordi det er et globalt problem.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg erkender da, at det er en fuldstændig naturlig ting, at der må ske en harmonisering eller fastsættes nogle regler om selskabsbeskatning og vel også beskatning af renteafkast, kapitalaf-